

אונקלום

במדבר א במדבר

2

**כֹא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר
סֵינוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לְחֹדֶשׁ הַשְׁנִי
בָּשְׁנָה הַשְׁנִית לְצַאתְם מִארֵץ מִצְרָיִם**

ר' שמעון

לכט בהיר

(ל) וירבר, במדבר סיני, באחד לחידש וגור. מתחן הצען לפניו מונך חותם כל שערו^א, כשייתנו ממלוכים מיניהם^ב, וככפלו צעגל מיניהם^ג, לדעת (מנין) כנותריהם, וככפלה^ד לאכזרות בכינו טליקס* מיניהם, שיוון נשאותם בוטה. א) פ' מנין זה מוכם על כל קמניים טפיו כולם מטוש חפזה, שנמנין פלאסן וכל לומר צווק יט צה כדי למקון גממין לרועה, וכן להר השגנ שפקדו לידע והנומדים, הכל מנין או אין סוס לוך צה, ונכפלו קהימה צאנס לה' עס תחOPER הצען ובראו צלע פהבו לאן הרובו וויהריזו זרויו

כפ' מטה), הלו ר' מקומות חינוך הדרמה טכניימטו ימ', וכלהו נומד סטטיג על געלאו ומונח הוועו צכל הדרמות, וכוה מייצצ' לאיו זורך פסקוק פה', וכי צכל מונח מודיעין האתוג מאי געלאו, ווועה צביל רכישו מהלמינו קלון ולום על הוומלו צהו להט וגוי' כי צס מקומו נאלולה (מל'), וכבד זמרנו צפ' איזט צס קתול הענגן אין טום זורך צמינן, כי מיה כפ' מ', וכברט למי צהון דבר געלס ממוני צ'ה, הלו ר' לאטראות לרעה מיטט געלאו, וכדי ליקטס ולסחטיגט צעניעין, ואל יקפא לך צמנין הוה קיס כדי לנקוט מאטס קרגניטו נזאל, ומণין צהמאר הענגן כדי לנתקות האלדיניס (וכמו צמאנ' זרינו צפ' מס' 1), צהס רק מטעס הוה קיס זאמען קהמאו זיינט כל חד מומט האטקל כלל צהל מומט, ולמה לידע מנין פאקליטס, וכן מיה נטמיא האלדיניס צלט טכחים מנדטאות סטמאנן צטמאל כלים, הלו ודלאו דרכ' האג מטנו מומאייט קטאקל גולדיניס ולקרגניט (נזה'י), ווילמי צפ' קאניל טכמאן כי מיה צמנילס צעתה זאורך מילאה מינצה, כי הס ליה קו צביסט ליפיו ליה קיס מונילס הפלילו וה' זוואר, וכוכון: ב) דכמיב צפ' גע (י' ב' ל'') צביך מלהות הלא רגאי וגוי, וכמאמער צהמאר הענגן הרי הוועה מונואר בעמונן נאדין ריכט פראטט פקווד דכמיב דקען נאלולת וגוי' לכל השועדר על הפקודיס וגוי' נאצט מהווע הלא וגוי', ועיין מוה נאלץ' ריכט פראטט מטה צמיליכום, ואת' ס' כתכ' כלון וועל' לדכמיב ויפול מן העס צבאלטת הלא פיע' לח' ומונט שטמאנ' קפואלסט יעד הבונטליים ובאי פילווען צבאנלן גענגל מונן 'סamazon' לידע הונטיליס צה'יס עכ'ל, וועטל ממוני דכרי רכישו ריכט פראטט הצעה, גס יעקר פילווען דכבי ריכט' הי' קאاري סי זס צ' מייע מיטוט הוץ מג' הלאפיט טאלגו צני לוי, וויפטר לומער שמפני זה שאהיריך ריכט' צפ' מטה' (ל' עז'') לאכילה פפסוק יונגו' ס' רהט השעט, צהס יקפא לך לממה המניין זהה קה מנטהמאן ג' הלאפיט ומדוע מפקרט, לוטה נציח פפסוק יונגו': ג) וויאנני צפ' פאנק גען קהמקה, קהימת הלאה והונפה וככלל צמנין קהלה הענגן (נזה'י): ד) למול 'סאטול' הוגש אטואו מדס' ימיס, כי עד מדת גען נקלעה דילית קעט (ויאטלאט בילימדו זריך ערליך קיטס גס קודס סטמאנן) כן

אור החיים

א) במדבר סיום וגוי. ר' ל' לדשו (במד"ר פ"ה) סגנות יקרות צפוק אב"י), ומלך נבניר למכ נג' כטוה ב' מודמי ימץך נטעו כדוריים, כי מטהכין כודעתה במקום קדושים מהヅת כללות טהרה מדבר טיין וולמן נך בזיווי פרט מקום ולמר זיהל מועה, וכטהכין כוזעת כזמן קדושים זכון פרט זמן ולמר זיהד למועד כתפי ולמר נך בזיהו מהצראת כללות כסמן ונמל נטהה כתנית, וגרה נטהה כתנית כסדר טקה כתנית שבנית, ולזה נטוד נטהה כתנית, ונלהה נך בכתנות כסמן ונמל נטהה כתנית.

אור בחד

א) נמה פרט מוקס הדריכו וווען. ב) וווגה הימר היי גמוקס פלווי. ג) אפס מוקס כנווועו.

፳፻፲፭ ዓ.ም. ፩፻፫፭ ዓ.ም. በ፩፻፫፭ ዓ.ም. ስራውን እንደሆነ

ב קָבֵלָו יְתִ
דְּבָנִי יִשְׂרָאֵל
אַבְהַתְהֹן ב

- ג. מהלך ניינן :
- (3) (שאו אה
בְּהִנּוּמִים לְ
לִמְשֻׁפְתָּהֶם.)
- אבותם. מיו :
- יקוס על טען
שינוי נוסחאות - להע
- ו. יקיס מפרק זה
ככלל, ויקיס פ"י
צטכלת שפייטו
- ונקרול מפקמה זו
במתקומו (רמב"ן)
- ט. מילר מנין

ט. מלח מומלץ

המכוון ע"כ, ו' נמנומת ק' זמן נחפלהת זמה למקורה וחתה, כי שבחפלהת פקודה הולמים וכו' מ' מספק יוון' ויחמייקום נכתם

ד) נלו דוקה ב' .
אכיגתנו עכ"פ נמי

מְרֹבָּרָא
לִקְרָרָא
מְפַרְקָדוֹן
לִקְמִירָה:
שׁ וּגְוֹרָה.
כְּסִילָחוֹן
(מִנְיָנוֹ)
מִינְיָנוֹן,

בְּמַדְבֵּר אֶ בְּמַדְבֵּר
לִאָמָר: בְּ שָׂאוֹ אֲתִידָאשׁ פָּלָעָת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָחָתָם לְבֵית אֲבָתָם
בְּמִסְפֵּר שְׁמוֹת פָּלָזְכָר לְגַלְגָּלָתָם:

אונקלום

בְּ קַבְּילָו יְתִ חַשְׁבָּו בְּלִ בְּנַשְׁתָּא
רַבְּנִי יִשְׂרָאֵל ?וּרְעַתְּהָן ?רַבְּנִי
אֲבָהָתָהָן בְּמַנְנָו שְׁמָהָן בְּלִ

לקט בחירות

טָוָה נְלָלָתָה לְעַנִּין מְוֹחָה, וְלָסָ נְלָמָה מְלָאָה עִיר לְפֹכוֹ
כָּל כָּדָר סָס מְלָא, וּמוֹמָר נְפָהָתָם (ג"א): ח' סְלִמְנִי"
וְלָל הַיָּה לוֹ גִּילְמָה וּדְרָתָי, וְסָוָה מְדָכִי רְוָי"ל נְגַמְּדִי,
לְמִשְׁפָחָתָם. דָעַ* מַיִן כָּל צְבָעָי וּמַצָּעָנָי: לְבֵית
אֲבוֹתָם. מַיִ טְהָנוֹי מְתַבָּעָה תְּהָדָר וְלָמוֹזָמָעָה תְּהָרָה
קְנַמְמִיָּה, הַמְּלָרִיסָה לוֹ הַרְבָּסָה מְמָנוֹ, כְּלָוָרָה מְלָרָגָה,
יְקָוָס עַל צְבָעָה לְגַזְוָה (ג"ב ק"ע)*: לְגַלְגָּלָתָם. עַל יְדֵי
שְׁיִוְוָתָהָתָה - לִיְעָזָב.

יְקָיס מְקָפֵר וּבְלָקְיָה לְהָפָסָם, וְלָסָלוֹז מְשָׁקָה עַיִן
כָּלָל, וִיקָה פִי לְמַפְלָמָהָם כָּלָן תְּכָנָהָס, וְגָס תְּכָלָהָמָה
בְּאַכְלָה סְפִיּוֹתָו צְבָעָן, מְלָהָרָה צְרָלָהָיָה צְבָעָן סְיָה,
שְׁאַכְלָהָמָה מְדִיעָה מְפָרָה פְּצָבָה וְלָהָמָה, וְמַיִן כָּלָעָמָהָס
קְרָלָה מְפָמָה (רָא"ט), וְהָיָה לוֹ לְמַמָּה י"ג קְלָפָן וְכָדָומָה לְלָלָצָבָן,
וְמַיִ טְבָה נְפָכָה וְלָהָמָה מְקָנָה פְּלָוִי הַנִּי, נְתָן צְקָנוֹ
(הָס תְּלָרָף מִינְןָגָמָהָמָה) מְפָרָה כָּל צְבָעָה לְגַזְוָה כָּלָיָעָה
(הָס תְּלָרָף מִינְןָגָמָהָמָה) מְפָרָה כָּל צְבָעָה לְגַזְוָה (קְנִילָה): ז' רְיוֹוֹ לְוֹמֶר מִינָם "לְכִים" גַּיְלָה פְּרִוּזָה צְקָנוֹ, צְמָן נְפָ"ת

רש"י

כָּלָמָד גִּינִיסָן כְּוֹקָס כְּמַעֲקָן, וְכָלָמָד כְּלִיָּר מְלָאָה:
(ג) (שָׂאוֹ אֲתִידָאשׁ בְּלִ עַדְתָּ בְּנֵי וּשְׂרָאֵל. כָּמוֹ
סְלֻמּוֹרִיס לְקוֹסְטָוִיכִיר מְלִיס וִיטִיס דְּזִוִּינִי):
לְמִשְׁפָחָתָם. דָעַ* מַיִן כָּל צְבָעָי וּמַצָּעָנָי: לְבֵית
אֲבוֹתָם. מַיִ טְהָנוֹי מְתַבָּעָה תְּהָדָר וְלָמוֹזָמָעָה תְּהָרָה
יְקָוָס עַל צְבָעָה לְגַזְוָה (ג"ב ק"ע)*: לְגַלְגָּלָתָם. עַל יְדֵי
שְׁיִוְוָתָהָתָה - לִיְעָזָב.

אור החירות

בְּכָס בְּעַגְלָן גְּנִי מִיִּהְוָה, מְגַפָּה, מְרַכְּבָה, לְוֹיָה,
בְּשַׁקְהָתָה לְפָרָבָן גָּלְגָלָתָה, וְגַמְסָפָר בְּלַפְנִיוֹו בְּכָסָהָה לְמָלָרָה
מְזָדָםָס לְחָלָרִיס מְמַסָּפָר בְּכָבָה, וְהָוָה בְּלָהָרָה כְּסָוִפוֹו עַל
מְסָפָר כְּקָדוֹסָה לוֹ הַפְּלִיאָה הַמָּה. וְכָדָר כְּמַעַטָּה זָהָב
לְמָהָרוֹזָה בְּלָהָרָה כְּסָוִפוֹו, שְׁהָיָה וְיָקָן בְּכָמְמָךְ זָמָן זָהָב
בָּהָרָה זָמָן זָמָן כָּסָה נְכָלָל עַטְרוֹיסָה). וְמָכָס בְּלָהָרָה
לְמָסָהָרָה וְוּקְשָׁבָה צָקְוִיקִים צְמָלָהָתָה כְּמַתָּכָן.
וְיָגָד לְכָקָוָתִיחָה לְפִי מָכָס בְּלָהָרָה צְפָסִוקָה (זְוַעֲלָתָה)
וְזָהָרָה תְּנוֹסָה וְיָכוֹו כָּל כְּפָקְדוֹיסָה גְּנוֹי וְלְבָנָן. כָּוָה הָמָרָה
בְּקָעָה גְּנוֹי לְמָטָה מְהָוָתָה הַלְּבָבָה גְּנוֹי לְמָדָעוֹ בְּכָל צְמָן
יְשָׁלָחָה עַסְקָוָן צְמָלָהָתָה כְּמַתָּכָן הָגָה מְסָרָה
נְפָטָה חַתָּה עַיִ"ב. דְּזָרוֹקָס זָיָל פִי כְּלָהָהָרָה וְמָקוֹםָה,
בְּכָלָהָרָה הַדְּרוֹנָה צְכָלָהָל עַל דָּזָר הַלְּבָב הַוּלָהָרָה
וַיְחַר מִמָּהָרָה צְמָמָהָרָה צְמָעָתָה בְּעַגְלָהָה כָּס בְּלָהָרָה
עַסְקוֹמָה צְמָלָהָתָה כְּמַתָּכָן. הַלְּכָן נְפִי מָה בְּעַלְבָה
וְחַמִּיטִיס בְּכָמְמָךְ זָמָן זָמָן צָמָקָוָס צָקְלִיס (צָקְלִיס פ"ה)

אור בהור

(ד) לְוֹזָה בְּלִי הַלְּבָב כְּ וְמָה. (ה) פִי הַלְּפִילָו הָס גְּלָמָרָה צְמָמָהָן עַד צְאָקָוָס סְמָטָהָן וְמָלָמָר "כְּצָמָה" לְוֹזָה דָוָה בְּצָמָאָה
צְמָיָמָה, עַל יְסָהָה כְּמָמָה מְלָאָה צְמָנָה עד הַלְּבָב. (ו) כָּס לְקָיטָה רְטָפָהָס (ג"ב ק"ה): ד"ס נְפָהָתָה (הַלְּבָב קְשִׁיחָה וְ)

דָּרָךְ
וְבָלְפָלָס
סִים,
וְדָנָר
סָדָר
גִּיאַת,
לְלָמָה
סָדָר

בְּמַתְּהָמָה
פִּירָזָה
נְדָבָלִי
בְּ (לִי)
סְכִילָה
הַמָּלָר
כְּ (קָנִילָה)

שׁ וּגְוֹרָה.
כְּסִילָחוֹן
(מִנְיָנוֹ)
מִינְיָנוֹן,
בְּ מִיְצָבָה
אַתְּ לִמְצָבָה
לְמִינְיָן
וְלָהָרָה
תְּהָדָרָה
יְקָפָה
; גּוֹרִין,
יְהָרָה
סְמָה
פִּירָזָה
נְדָבָלִי
בְּ (לִי
סְכִילָה
הַמָּלָר
כְּ (קָנִילָה

שְׁנַאֲגָתִים יְאָשׁ כֹּל עַדְתָּ בָּ
וּבְהַתִּירֶת וַיַּרְמֵת קָרְן לְעַמְּנוּ
וְכַיּוֹן שְׁחוּיִם חֻנִּים וְהַמְשִׁכִּים עוֹמֵד, הִיה בָּא הַסְּלָעָ וַיַּשְׁבַּת לוּ בְּחַצְצָר אֶחָל מָועֵד, וְהַנְשִׁיאִים
עוֹמְדִים עַל גְּבוּיוֹ וְאוֹמְרִים עַלְיָה בָּאָר (שם כא, יז), וְהַיָּה עַלְלָה, וְאַחֲרָכָן הַבָּאָתִי לְכָם שְׁלִימִים, הַמְדִבָּר
חִיְּתִי לִישְׁדָּל שָׁמָא כִּמְדָבָר נְהַגְּתִי אֲתֶיכָם, אָם אֶרְץ מְאָפְלִיה (ירמיה שם) לֹא אֲנִי בָּעֶצְמִי הִיִּתִי מִאָפָּה
לִכְמָ [מְאָפְלִיכָם], שְׁנָאָמֵר וְהִי הַוְלֵךְ לְפָנֵיכֶם יוֹמָם (שם יג, כא). ד"א מְאָפְלִיה, שְׁמָא אָמָרְתִי שְׁאַנִּי מִכְּיָא
לִכְמָ [טְבוֹבָה] וְהַלְקָשִׁתִי אָתֶחָה, שְׁבַן אֶרְץ מְאָפְלִיה שְׁמָה (שם ט, לב). ל"ג
נִפְלֵד דָּבָר מִמְּה שָׁאָמֵר הַקְּבָ"ה, שְׁבַן אֶרְץ יְהוּשָׁעָ לֹא נִפְלֵד דָּבָר אֶחָד מִכְלֵד הַדְּבָרִים הַטוֹבִים אֲשֶׁר דָבָר
הַיְהִי אֲלֵיכֶם עַלְכָם הַכְלָב בָּאָוֹ לִכְמָה הַלְקָשָׁה, שְׁנָאָמֵר כִּי אֲפִילּוֹת הַנְּהָה (שם ט, לב).
א). מִשְׁלָל נְשִׁיאָה שָׁוֹכְנָה לְמִדְינָה וְרוֹא אָוֹתוֹ בְּנֵי הַמִּדְינָה וּבְרוֹתָן, נִכְנֵס לְעִיר אַחַת
חַרְבָּה וּוֹרָאָה בְּנֵי הַמִּדְינָה וּקְלָסָוֹתָה. אָמֵר [הַנְשִׁיאָה] זֶה הַעֲרֵה טוֹבָה מִכְלֵד הַמִּדְינָות כִּיּוֹן אֲנִי בָּוּנָה לְ
אַבְשָׁנִיא. כִּיּוֹן הַקְּבָ"ה בָּא לִימָר מִפְנֵיו, שְׁנָאָמֵר הַיּוֹם רָאָה וַיַּנְסַע (זהל'ים קיד, ג). [נִגְלָה עַל הַר סִינְיָה
מִבְבָּשָׂה]. יָרַד לְתוֹכוֹ הַתְּחִילָה שְׁמָחוֹתִים שְׁתַקְבָּ"ה דָר בְּתוּכוֹ, שְׁנָאָמֵר יְשּׁוּשָׂם מְדָבָר וְצִוְיה (שם לה, א).
וַיַּדְבֵּר הָאֱלֹהִים מִשְׁה בְּמִדְבָּר סִינְיָה בְּאֶחָל מָועֵד. עַד שְׁלָא עַמּוּד דָבָר עַמּוּ בְּסָנָה שְׁנָאָמֵר
וַיַּקְרֵא מֶלֶךְ הָאֱלֹהִים בְּלִבְתָּא אֲשֶׁר מִתּוֹךְ הַסְּנָה (שם ג, ב). [אַחֲרָכָן דָבָר עַמּוּ בְּמִדְיָן, שְׁנָאָמֵר
וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים מִשְׁה בְּמִדְיָן (שם ד, יט)]. אַחֲרָכָן דָבָר עַמּוּ בְּמִצְרָיִם, שְׁנָאָמֵר וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים מִשְׁה וְאֵל
אַחֲרֵן בְּאֶרְצָן מִצְרָיִם לְאָמֵר (שם יב, א). וַיַּאֲחַר כִּי דָבָר עַמּוּ בְּסִינְיָה, שְׁנָאָמֵר וַיַּדְבֵּר הָאֱלֹהִים מִשְׁה
סִינְיָה (וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים רְקִדוּ כָּלִים], בָּא לְמִדְבָּר חַרְבָּה קָלְטוּ אָוֹתוֹ, שְׁנָאָמֵר יְשּׁוּשָׂם מְדָבָר וְצִוְיה (שם לה, א).
מִיכָה וְחַדְרָה, קָשָׁה (ישעיה יט, ז) אלְמִלְחָמָה שְׁנָאָמֵר הַתְּחִילָה עַמּוּ בְּאֶחָל מָועֵד. וְכַנְּזָבֵד פְּנִימָה (זהל'ים מה, ז)
בַּת מֶלֶךְ וְזָהָם, שְׁנָאָמֵר [וְתַבִּיאָהוּ לְבַת פְּרָעָה וְיִהְיֶה לְהִלְבָּנָה לְבִן וְנוֹאָמָר] וְסִכְרָתִי אֶת מִצְרָיִם בַּיה
אֲדוֹנִים קָשָׁה (ישעיה יט, י). אַלְיָהָמָכּוֹת שָׁבָאוּ עַל מִצְרָיִם. וְמֶלֶךְ עַזְמָשָׂעָ בְּשָׁלוֹם (זהל'ים כת, יא).
מִלְכָה שְׁלִמְוֹתָה שְׁנָאָמֵר עַז, שְׁנָאָמֵר הָאֱלֹהִים כָּל כְּבָודָה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה (זהל'ים מה, ז)
בְּתַחְרְפָּר בְּשַׁעַדְרָה שְׁקָבְלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה נִתְקָנָא אָוֹמוֹת הַעוֹלָם בְּהַנּוּ מִהָּרָא לְהַתְּקִרְבָּה יוֹתֵר מִכְלֵל
הַאֲוֹמוֹת. סְתִמְמָה הַקְּבָ"ה אֶת פִּיהָן אָמֵר לְהַנּוּ הַבְּיָאוּ לִסְפָּר וְיַחֲסִין שְׁלָכָם, הַבּוּ לְהַ
מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים (זהל'ים צו, ז), כַּשְּׁמָ שְׁבַנִּי מִבְּאֵין וַיַּתְּלִדוּ עַל מִשְׁפָּחוֹתָם (פס, יח). לְכַד מְנָאָם בְּרַאשְׁ
הַסְּפָר הַזֶּה אַחֲרָמָצּוֹת, אַלְהָמָצּוֹת אֲשֶׁר צָוָה הָאֱלֹהִים אֶת מִשְׁה אֲלֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינְיָה (וַיֹּאמֶר כו, לה)
וְאַחֲרָכָן דָבָר הַיְהִי בְּמִדְבָּר סִינְיָה שָׁאוּ אֶת רָאשָׁ כָּל עַדְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלָא זְכוּ לִיטְול אֶת הַתּוֹרָה
אֶלְאָ בְּשִׁבְלֵי הַיּוֹחָסִין שְׁלָהָן, גַּן נְעוּל אֲחֹתָיו כְּלָה וְגּוֹי (שה"ש ד, יב) אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תְּמִימִי (שם ז, ט).
שְׁמָעוּ הַאֲוֹמוֹת אֶף הַנְּתִיחָה שְׁנָאָמֵר הַקְּבָ"ה אֶת פִּיהָן אָמֵר לְהַנּוּ רָאוּה בְּנֹות וַיְאַשְׁרוּה וְגּוֹי (שם ז). לֹא עָשָׂו אֶלְאָ כַּשְּׁבָאוּ
לְשָׁטִים וַיַּהַל הַעַם לְזֹנּוֹת (בְּמִדְבָּר כה, א) שְׁמָעוּ הַאֲוֹמוֹת, אֶת הַעֲטרָה שְׁהִיא בִּידָן כִּכְרָה נְטוֹלָה
מִהָּנָה, אֲוֹתוֹ הַשְּׁבָח שְׁהִי מִשְׁתַּבְחִין הַרִּי בְּטַל שְׁוֹן הָנָן לְנוּ. כַּשְּׁבָאוּ לִידֵי נְפִילָה זְקִפְנָן הַמִּקְומָם, שְׁנָאָמֵר
אָמָרְתִי מִתְּהִרְתָּה וְגַלְיִ חַסְדְּךָ הָיִסְעָדִי (זהל'ים צד, יח).
נִגְךְ הַקְּבָ"ה אֶת כָּל מִי שְׁנַתְּקַלְקָל וְהַעֲמִידָן מִזְוִינָן שְׁנִים לְצִוְיאָת מִצְרָיִם. עַל נְפָלָת מִלּוּ נְפָלָת
עַל טְהָרָתָן, שְׁנָאָמֵר וַיֹּהֵי אֲחֹתָיו הַמְגַפְּהָ וְגּוֹי שָׁאוּ נְלָמָקְתָּן:
את רָאשָׁ כָּל עַדְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (בְּמִדְבָּר כו, א'ב).
בְּשִׁנְיָה הַשְׁנִית לְצַאֲתָם מִאֶרְצָן מִצְרָיִם. מַגִּיד שְׁמָנוֹן שְׁנִים לְצִוְיאָת מִצְרָיִם (בְּחַדְשָׁ הַשְׁלִישִׁי).

צִוְּיָן הַמִּדְרָשׁ גַּתְנָהוּמָה בְּמִדְבָּר ג. (כוב) רַמְדְּשָׁ אַסְפָּה הַמְכִילָה יְתָרוּ בְּחַדְשָׁ פִּיא

מ' שמת פרק תשיעי הבא בתרא קמא עין פגעה

אָלָא נִגְעַן מֵלֵין כָּכָה . וְתִי מֵהַ קְרִירָה שֶׁנָּסַע נְגִיעָה כָּמָה
וְבָרִיאָה נִכְבַּס לְמִזְרָחָה גַּם נָסַע מִזְרָחָה
יְמִינָה כָּכָה וְלֹא בָּעֵד תְּמִימָנָה וְלֹא בָּעֵד נְגִיעָה
מִפְּסָס דָּמִקְמִיתָן בְּנֵגָדָה לְכָן מִשְׁעָן הַנִּגְעָן דָּרְבָּה כְּבָתָה
מִשְׁעָן אֲנָצָע שְׂקֵץ יְרֵבָה כְּבָתָה אֲנָצָע
לְבָנָה כָּבָדָה שְׂקֵץ יְרֵבָה כְּבָתָה אֲנָצָע
לְבָנָה כָּבָדָה שְׂקֵץ יְרֵבָה כְּבָתָה אֲנָצָע

תקומם כוכב אמצעי נסיגת מושגים
רבנן גרשון ר' ברנוביץ ז' ירושלים
ר' ברנוביץ ז' ירושלים ז' ירושלים
ר' ברנוביץ ז' ירושלים ז' ירושלים

מגמלם: א"ר חסיד אמר לאלע ערבען: דומבייא, גהינשנאמר יהודערם, ר' הווען אמר לאלע ערבען: מלוך גוּטַּה עַדְפָּה. וְכֵן מִלְּאָמָּר לְבָנָּה לְבָנָּה, וְכֵן מִלְּאָמָּר לְבָנָּה לְבָנָּה.

ששה דערני והנקה
ובטאי אמר רב איש
א קמיה דרב כונא
חילה מהאש נברחת
בבה לאו רילעה מיטיב
לעכלה מיטיב לערנין
סומשן נט מילען הולא דערנין
הילך ווילס פולען ווילס זונס
ולוילס ווילס קידען פולען זונס
וילס זונס זונס זונס זונס זונס
וילס זונס זונס זונס זונס זונס

עשרה. גפלותיהם נטש
ונתקן מה הוא מודע ענין
ככל שהוא יתגלה בלבו
בפרק שורש צנמא' ר' וזה יתגלה
במגפה נמליה ובקבוק דינ' מל'ה
ומסתס ור' סקסון ור' מומי:
שין דרין. ול' זאכ' ריש' טולת
בברשות. טבריק תלול'ה ו' גפלעט
מוש' צאנטה ע' נעל'ה מהוילט'ה פ' לעל'
היכ' מטללה אנט'ה' האנט'ה' עיל'ו האיכ'
מפליט' ואנט'ה' ע' מטל'ן כל'ס ומוא
וואו' לאט' לאט' לאט' לאט' לאט' לאט'

ולטעניר ניכר מז' וויטה כהן. טהרה מל' קיטין ט
גאניגר וויטה פֿוּמָנוֹס טהַרְבָּס בְּנֵי דִּילְמָה ט
דִּוּסָס גַּמְלָס מְלָא כְּבָנָה כְּכָסָט אַפְּרָהָס טהַרְבָּס אַגְּרָבָס
כְּלָהָה דָּרְגָּה גַּנְס טהַרְבָּס טהַרְבָּס צְבָאָה וְדָרְמָה (צְבָאָה זְבָאָה) (דָּרְמָה זְבָאָה)
כְּלָהָה דָּרְגָּה גַּנְס טהַרְבָּס טהַרְבָּס צְבָאָה וְדָרְמָה (צְבָאָה זְבָאָה) (דָּרְמָה זְבָאָה)

בכבודה מלה. והו שמחות הוה. ורשותם של כבודה מלה. והו שמחות הוה.

אֵל מְחַלְלֶךָ רְבִיעִית וַיַּרְא יְהוָה וַיֹּאמֶץ →
מְבָעֵם בְּנֵיו וּבְנָתִיו: כ וַיֹּאמֶר אֱסֹתְרֵה
פָּנֵי מֵהֶם אֲרֹאֵה מֵה אֲחֶרִיתָם כִּי דָוֶר
תְּהִפְכֵת לְמַה בְּנִים לֹא-אָמַן בָּם:

לקט בהייד

הינס פקט ריק דרכו, שאמינה המכינית הקלה פועל עומדת, מוחלטת. מוויהן מರחץ (טט), למן (הה כ"ט ט"ז) מוחלט הולמת^א, חל קוילדה (טט מ"ח ז'): (כ) מה שמתינו הוגן ולחן מטל חליון כה גטמי, וצפלט נועל מרגנית ווילוטים כמו ימיכן, חכל שאמותים ממלכין הנטפועם, הרי הומת חלינו כמו לפי טליתו (ג"א): (ז') ריבת פירושו קול ר' סלדי רחוץ וגנוויל מלעדי ומפheid ישנה פירושו עד טהור פחד האPsiלו ולדומתין ווילוז, חילום בטלה מה בקן^ב צעטך כלמך ווילך נעלום, וכן כלומר שכמה מה בקן^ב צעטך כלמך ווילך נעלום, וכן מרגמו מונקלום צבקתול פלמן הלאה דעתך, גס חיל קיילדה ייטה פירושו שלחומות חנילו לילך כלינו ילה, וכן פירטו לאח"ע ו"^ג: (ז') ל"ח פירושו שלמה מה ימענו ונעד כמה יפקטו גהארתים, גס חין פירושו כפפות מתחמות שען קהילה פפי מסע על ידי כן שלמה מה יטsha חתני כן, סהדרlica ע"י רקמלה פנים לה ילה, חילן רקמלה פפי ווילען גען פגעני העון ספק גען כותות פס"מ ולו נילקה פפי יודע מה ייטה ווילן ציקלון פורענות די ווומל: (ח') לרן סוח פסק פלעם, כמו (ויק"ר כ"ז כ) לי נ"ל נילון ייטה נס, ווילן גס בעטם וככלה, כי זה נילן צהמורי גניס לה חומן כט, גס כל הפרק מלחה מוה, חילן מטאכלים לח לוי (רא"ס), ואין ציינו למעלה ימיד ומיזיד צהמוד גמור כוון ווילן, חילן מילן נמאפין, דרכן משל הילן רונה צפוגת נו ווילן צבקתול רונה צפוגת נו, חכל לפעמים קלואה פאלן צמלות וחוליות ייטה נפוגת נו נפקח גרכין לעטם: (צט) פירושו טירה גנדכי מגיל חופה קום הדקה סיימה ספקת, ודרכן דמקום שunker מינת "וילר", כי נטלר ווילן טס נילקה תלג גילדמי חומט, וכלל הפמות פיל"ל חין חמוי כס טיטה מתמן טיטש כלון חומן חילן צהליינו נס, מה נמי דרכן רב' ולדריך רב' מה נמי נס, צבקתול דרכן רב' נומר ניס גיללמי והעפ"כ חון בסס גיזולי (מ"ל), וככזונה נטלן וזה נמת נפש על הצתקת פnis, כי מה יועיל אם קהיא עמהס להרמות נלנס לטס כוונת מטאכלים רגוני, ומה יועיל נגידל חומט תלג היטס מקנלים גיזולי, גס חס חומל נסיות עמהס חולין ימכו

אוצר התייחסות

ב. ב' דור חספוקות פיוות מתקופות מוטזgas (לענין^א), והומנו ציס פיוות הפיול יחתנו לאטינית^ב) נטה של בכתוב צמוך למתירה פוי וגוי וזכה למתקוף וירלה בסגנון תונכ וימנו קולס וחין (וישעי מ"ט) יתרכז בדור הפליה, שעתה עדוי לו יתברך ויז"ל חמינו (ספרוי) דרכם וכפטיהם וגוי:

אור בחד

Heller, Aryeh Leib ben Joseph, ha-Kohen, of Stry.

(8)

ס פ ר

שב שמעתתא

חובב מאת גאון הגאנונים,
אביר הרועים, שור ההוראה, עוקר הרוי הרים בפלפולו,
כבוד שמו הגדל

מו"ה אריה ליב רביbn ש"ז זלה"ה

בעל המחבר טורים תנוראים אשר יצא קום בכל הארץ ה"ה
ספר קצות החושן, ספר אבני מלאים ומשובב נתיבות.

עם הଘות יקרות מאת הגאון המובהק החריף העצום ע"ה בפלפולו,
כק"ש מו"ה ברוך פרענקל זלה"ה אבדק לייפני
אשר נקראו בשם אמרי ברוך

ונוסף כתם ממוני הଘות על שמעתתא ו' וו' אשר נשמרו בכל הדפוסים

הווצה תליתאי חדשה ומתקנת ובהגהה מצוינה ומדוקה

עם הערות והארות

רוחא שמעתתא

ממני הצער

חיים שמואל בלאמו"ר הרב הגאון הצדיק ר' אליהו לאפיאן שליט"א

טל-מן בע"מ

ירושלים תשמ"ו לפ"ק

הינו היראה סימן יפה לבניה. דע"י היראה התוורו פ"י שירת האוינו: יירה ובנותיו הינו מה שמקדרין ליראה ויאמר אראה מה או המה שמתפקידן הסדר. ע"י גם התורה לא תהי פ"י

בעקרים ואהבת את ה'
הגמורה אינה
שנתקשתה האהבה לשון
כאשר גותה כל אהבתה שי
אחד לך ואהבת את ה' ז
בכונת הבטוב שאמר הקב'
אשר אהבת. ואחר עמדו בנ'
עשית כו' את הייחיד ממוני
אהבת. כי עיקר הגסינן ז
שהאב את בנו שהוליד לנו
אהבת ולא היהת שלימה
לשוחת את בנו אשר אהב
מבנו ולהשלימה לו ית'. וא'
השלים אהבתו לו ית' עד'
בנו ייחדו או כבר שבתת
כל חלקי לבורא ית' ולכך
ליצחק יחיד. וצריך לפחות
ית'ש כאשר ביארנו. והנתן
בא לידי אהבה גמורה. וא'
יראת ה' היא אוצרו משל
העלת לי חיתון לעלייה הילך
בهم קב' חומטין א"י
אם לא העלית ופריש"י חום
מהתליע. ובמודרש יראת ז
לאדם שאומר לחבירו יש
חביטין שמן מאה חביתין
אפוקחות להשים בתוכן ז
לך בהם הנאה של כלום.
דבש"ס דילן הוא משל ל'
דكري לה אפוקחות הווא
ע"ש והנה ודאי מי שיש לו
הרבה צrisk לchromatin והרב

חסד. וכתיב ואמת מתחלה אמרת ולבסוף ורב חסן
עוד שם ב"ה אמרים ורב חסן מטה לפני חסן.
הינו לפי שהמע"ט הם עצימות המתקימים והמ'ם
ורחץ כמעט מים והליך למרחץ מן המרתזאות
חויר ליפיו והרי הוא כמו שהיה כו'. אבל אתם
רבות מן החושך בן מעט מן האמת דוחה הרבה
שופטים ממעי אמכם כו' ע"ש. ובזה יובן בזכות
ברם נעשה צazziו במותו זך ונקי דהאב זוכה
לבנו בניו וביפוי כו' וזה בזכותם אברם וג' אם

לבן מלך שיצא למדברה של עיר וקפקטו חמה
על ראשו ונתרכמו פניו וכיון שנכנס למדינה
ורחץ כמעט מים והליך למרחץ מן המרתזאות
חויר ליפיו והרי הוא כמו שהיה כו'. אבל אתם
רבות מן החושך בן מעט מן האמת דוחה הרבה
שופטים ממעי אמכם כו' ע"ש. ובזה יובן בזכות
ברם נעשה צazziו במותו זך ונקי דהאב זוכה
לבנו בניו וביפוי כו' וזה בזכותם אברם וג' אם

נתקלן צורתם אח'כ ע"י החטאיהם תנגה זה
בשותפת המשמש אשר אך את המראת היפה תכסה
לעת מה ואחר רתיצה מעונת ישוב להדרו
לעצמותו הרראשון וזה היה הבטחת הקב'ה
שיפסידוהו שאר בע"ח ולא תעשה אפרוחה כמ"ש
הבטוב בך רגנים געלסה כי תעוזב הארץ ביציה
כוי' וכמו כן אפילו עוסק בתורה ומצוות זג' צrisk
שמירתה והוא היראתם כמו החיטין שצרכין לקב
חויטין מבואר בש"ס. וכתיב דבר אתה עמנוא
ונשמעת פן תאכלנו האש הגדולה. ויאמר אל
תיראו כי לבעבור נסות אתם בא אלהים ולמען
תהייתה יראו על פניכם. ולכאורה אין מובן בתחלה
אמר אל תיראו. ולסוף אמר למען תהיה יראו
על פניכם. וביל לפ' מה שנאמר על אחד מהיראים
שמצאוהו ישן באחד המדברות וא"ל האינך ירא
מן הארץ שאתה ישן במקום הזה. אל' בויש אני
מלאליהם שיראני יראה זהותן. הובא בח' שעדר
האהבה פ"ז ע"ש. וזה כוונת מאמרם זל' למען
ההיה יראו על פניכם זו הבושה פ' שיבושו
בעיניך כרשע פ' במרדא במו ועיניו בעין הבדולח.
שפירושו מראת והוא התואר וא"ז תוסיף אומץ.
תרבה לך ברורית ותלבין בגדייך. ותשלים חפץ
בזראך האומר הוראני את מראיך. ותגה כל מה
שאינו בעצמות רק בתואר ובמראה אין אלא
מקרה והמקרה לא תתמיד. לבן זרע אברם אף
אם ידיהם מפוחמות השורות לא תתמיד. ובהכרה
יתלבנו וישבו ליוופים ולעצמותם. אבל מעשיהם
הטובים הם עצמותם. והנה דבר שאינו מתקיים
נקרא כוב כמו ולא יכובו מימי' וזה כוונ' זל'
המדרש שאמר כדי הם כל הכוונים והבליט
шибראל עושין הינו כל העברות קלות וחמורות
כולם רק כוב לפי שהם מקרים. כי עצמותך
ונקי אברם מירושיהם וכונך. וזה כוונת
מאמרם זל' במס' ר'ה פ"א. אלף רמי כתיב ורב

חטף
חסד
ס ותם
דעתה
הרבה
הת

והזהר
כענין
וחומרת
זה עד
כמ"ש
ביציה
ז ציריך
ז ללב
עמנו
אר אל
ולמען
בתחלת
יראות
יראים
ז ירא
וש אמי
ז שער
למען
шибושו
ר להם
וה האש
יראות
שהוא
מו ית'
ז אמר
וז פין
ים בלב
ומוצאות
שם בן.
ז"א בת
ז"י מ"ש
ז' וכל
בתחלת

הקדמה

15

בתוכן. ולזאת מי שהוא בעל תורה ומצוות ומעשים טובים הרבה יותר צריך לאפותקאות ולהומטין כדי ערך מה שיש לו מתבואה וחיבתי יין ושמן וא"ב צריך יותר יראה דהיא אוצרה. וצריך להה השתפות וחברות עם היראים יראי' ה' וכמו שמשתחפין זהה למי שיש לו חבואה ואין לו אוצרות למי שיש לו אוצרות הדבבת. ולזה אפשר לפרש חבר אני לכל אשר יראוך ולשומרי פקדוך. כי ע"י היראה משתמר המצוות ואתם אלהים ירא ואת מצותיו שמור כי ע"י היראה ואת מצותיו שמור וכמו קב' חומטן שמשמר את הפירות, ובמ"ש באות י' הסמור:

המלך שע"ה אמר עד מתי פנתאים תאבקו פתי ולצימtz לzon חמדו להם ולכוארה יתמה לב אישומיiah הפתי יותר מפתאים ולצימtz מהלצים. ונראה לפמייש בעורכת אלות פ"ח ז"ל ויתבעונז עוד שורש מארים ז"ל שאמרו כל הגודל מחייבו יצרו גדול מנגנו כי לא דברו בצדיק גמור כו' כי מלאך ה' צבאות כו' וכן לא דברו ברשות גמור כו' ונמשל כבמה וככלו יצה"ר אבל דברו בביגנונים כו' וכאשר האחד גדול מחייב בתרוה ובתחמה הרומיים לבניין כך הרוח הכלול בכל חלקי לבורא ית' וכן לא הוכיר שוב אהבה בני יחידו או כבר שבתת אהבה מבנו והשלים יה"ש כאשר יתדרון. וצריך ליחס היראה והאהבה לשם יתדרון לבורא ית' וכן לא הוכיר שוב אהבה כל העלה לי חיטין לעליה הילך והעללה לו אל ערבת בהם קב' חומטן אל' לאו אל' מוטב אם לא העלית ופירושי' חומטן משמר את הפירות מהתלייע. ובמדרש יראת ה' היא אוצרו. בשל אדרם שואמר לחבירו יש לי מאי כור חיטין מאי חבירתו שמן מאה חביתין יין אמר לו יש לך אופותקאות להשים בתוכן אמר לי לאו אל אין לך בהם הנאה של כלום. וכותב בטדור ברקת דבש"ס דילן הוא משל ליראה פנימית ובמדרש ذكري לה אופותקאות הוא משל ליראה חיצונית ע"ש והנה ודאי מי שיש לו חיטין או פירות יותר הרבה צריך לחומטין והרבה צריך אוצרות לתת

הינו היראה סימן יפה לבנים הינו תורה דרב' לבנהא. דעת היראה התורה מתקיים. ובזה יבוא פ' שירת האינו: וירא ה' וינאץ מכעס בניו ובנותיו הינו מה שמקידמיין בן בת פ' תורה ליראה ויאמר אראה מה אחריהם כי דור תהיפות מהה שמהפכין הטדר. ע"י בר' בנים לא אמון בם פ' גם התורה לא תתגadel ותתקיים בהם:

בUCKרים ואהבת את ה' אלהיך היהת האהבה הגמורה אינה אלא לאחד אבל בשנתפשטה האהבה לשנים אינה שלמה כל כך כאשר גוטה כל האהבה שלו רק לאחד. ולפי שה' אחד לך ואהבת את ה' אלהיך ע"ש. וזה נראה בכוונות הכתוב שאמר הקב"ה לאברהם קח נא כי' אשר אהבת. ואחר עמדו בנסיך נאמר לו יען אשר עשית כו' את יחידך ממי יושב לא נאמר אשר אהבת. כי עיקר הניסין היה על שראה הש"י שאhab את בנו שחוליד למאה. ועל זה נתפשטה האהבה ולא הייתה שלימה עמו ית' וכן אמר לו לשוחות את בנו אשר אהב להשביט את אהבה מבנו ולהשלמה לו ית'. ואחר עמדו בנסיך וכבר השלים אהבתו לו ית' עד שבאהבתו רצתה לשוחות בני יחידו או כבר שבתת אהבה מבנו והשלים כל חלקי לבורא ית' וכן לא הוכיר שוב אהבה ליצחק יתדרון. וצריך ליחס היראה והאהבה לשם יה"ש כאשר יתדרון. והנתן מתוך היראה הטהורה בא לידי אהבה גמורה. ואמרו בש"ס שבת ל"א. יראת ה' היא אוצרו משל אדם שאמר לו אל ערבת אם לא העלית ופירושי' חומטן משמר את הפירות מהתלייע. ובמדרש יראת ה' היא אוצרו. בשל אדרם שואמר לחבירו יש לי מאי כור חיטין מאי חבירתו שמן מאה חביתין יין אמר לו יש לך אופותקאות להשים בתוכן אמר לי לאו אל אין לך בהם הנאה של כלום. וכותב בטדור ברקת דבש"ס דילן הוא משל ליראה פנימית ובמדרש ذكري לה אופותקאות הוא משל ליראה חיצונית ע"ש והנה ודאי מי שיש לו חיטין או פירות יותר הרבה צריך לחומטין והרבה צריך אוצרות לתת

Falkenfeld, Samuel, 1737-1806

11

בعزות השם יתברך ויתעלה

ספר

בית שמואל אחרון

על התורה

חדושים נפלאים, מפי מטולאים, ציצים ופרחים, על סדר
פרשיות התורה ערוכים, בפנים מנויים, יקרים מפי
ואדריכונים, גם חוכו רצוף אהבה, דברי מוסר ותוכחה רבתה,
מספרים בכור אל וקדושתו, לעורר את האדם לאחבותו ויראתו.

מלאכת שמיים

מהגאון הגדול המפורסם בדורו

רבי שמואל זצללה"ה

אב"ד דק"ק פוננא

בעל שו"ת בית שמואל אחרון

נדפס בשנת תקס"ז ע"י המחבר

ואה"כ עוד כמה מהדורות

ובכעת יוצא לאור מחדש מגה ומונפה מרוב השיבושים
שנפלו במהדורות הקודמות

בתוספת מראי - מקומות ופתחות ע"י

דוד יואל וויס

נכד המחבר

פעיה"ק ירושלים ת"ז

שנת תשנ"ד לפ"ק

עפ"י שמאנטש ס"ג
הה כלב כו' ויסק
נדרוויי מהטוויס
המאנטש להתיו ש'
ויסק י

ואמרתאי לפrect נ
נדרוויי
צירלהט להלאיס מה
ומי מושען כי לדיק
לקטש מה זה לדיק
הו"ל נומאל לדיק
לשטי פיאווקטן, לטוי
לדיק שטעוד מהו
וכמו לדוב ממיילו
בנו צלט להסיום גו
הייז לדכ ננד לה
פיירוטה לה מהיו כ
מעצעדו מירלהך ר
עליכם ר"ל מורה ג
דרין יה מיפוי ג
כך ישנו מורה ט
ירלהט עונט, רק י
סקי

זה פיאווקט לי ש
לשנש לדבף
דעודד מההטה ו
ועונט. נפערMISS
ממליגים סגן,
מידותן כל כך, דו
יעזוד להט גה

ב. לפניינו לא נמצ

דרוש לפרשת יתרו

ויהםר כל מי זקינס וזה יטול צכל, יהלמו שעהו"ס
לנט"ע כלטס כפית עלייו טר כgingit נקדל
שמורה, וームר הקב"ה טגע מלוות צנומתי לכט
כלטס קייממס. ונה טר קב"ה טטיך טגע
מלוות טגענוו להט כלטס קייממס, דמה הומס
בקט. דתנה ליהט צגמלו (קידושין ל' ב) צרלהט
יער הרע צרלהט מורה תצלין, וームל לוס נמן להט
טמורה טו נולין מילר הרע. ונה לטלורה
טענות שעהו"ס דוח טעינה.

אך ימולין הכל עפ"י מה טכנתמי ננדרוויי
clruthuis פראט קדוטיס א, למאנטש
במק' הצעומ (פ"א מ"ג) דמנח, היל מהיו כענדיס
שמטהטיס מה הרכ על מנמ נקבט פרט, היל
מאיו כענדיס שמתמיטין מה הרכ על מנמ צלט
לקבט פרט, ויסק מורה טמיס עליכם. דקטה
להטחיל צעבודה מההטה, וקיטס צעבודה מיליה
ויסקה מולח צמיס דוחו עזודה גרוועה.

ויש לפrect שמאנטש א"ל, עפ"י מה טפירטס
פראט עקידס צטוממר הקב"ה נטנרטש
טהל יטמוץ מה יטמך, עטקה ידעתי כי יט מה להט
הט (בראשית כב, יב), דמטטמע טס גה יטמווט
יטיעלע לי לה להטיס טו, טה טס יטמווט ייס
ידוע יומל טהו ילה להטיס. וועל יט נתקדוק
לכטיג נקלה (ישעה מא, ח) אורע הטרטש טווצי,
להטנרטש מהיינו ע"ט קיס עוזד מההטה, וטליך
הטמר קלה לי יה להלאיס מההטה, דמטטמע דהיט
עוועד מירלהט וסוח עזודה גרוועה. וטמלהט לפrect

7 איתא צמלרכ (זבחים קטו א) וטאילו רט"י ז"נ
(יח, א), וטמע ימלו מה טמווע טמע
ויל, טמע קליעט יס קוּף ומלהט עמלק.
וטאילו צמפל כלוי יקל, דהה צמיב צקלה כו
זוייז ט, היל יטראל נמלין מגלים. ומילץ היל
יקל לטcli פילוקט, מלי טמווע טמע וגה, דהה
יליהט מיליס נכל טה ומדוע גה היל. נך
טילץ דהה מלהט קליעט יס קוּף ומלהט עמלק.
ועיין צמפל כלוי יקל אטמן טעס נמא גה דווקה
, על צוי היל.

ואמרתאי היל לפrect, ונקדים לפrect מה טפקוק
(דברים לא, יט) ועמא כמצעו להט מה
טאילו זויהט נמען טה נעד צצעי טראל.
וילימת צמק' קנדליין (כא ב) מילוא להל מהד
מייטראל נטמוצ קפל מורה טטמאל ועמא כמצעו
להט מה טטאילו זויהט. וטאילו נפי זה מלי סייס
הקרלה מען טה לי נעד גו. וטמלהט לפrect
עפ"י מה דהטט צמק' - צטט (פח א), וטיליזו
צמלהט טה היל מלמד טcka טלאס האל ציגיגיט,
טס מקבלו מה טמורה מועט וטס גהו טמע
טס קזולרטס. וטנא קטה ובן טקא טטטטין
ויל, דול דיעס טטאילו נטטה געטה ונטמען,
וטאילם מהמר מי גילא זה זה נצעי טטאקדילו
געטה נטטמע וקבדו הטולט צטמלה, ולטס טקלין
הקב"ה נטפוח טלייס טר ציגיגיט.

אך טמלהט לפrect מה דהטט צמק' ע"ז (כ' ב),
לעטמאל נכוו יטול הקב"ה קפל מורה צמקו

א. להלן ע' קליג.

שענד לה שענד מהונת יט לו מדיליגת יומת, דסח יט לו רלהם סכל וועונט, ולוין מושטט נוענט וסבל ווענד מהונת, ואויל צמדייניג גדולה יומת מאן.

זה גהנזה נחננרטס הצעינו ע"ה בזוויה לו זקס נטחוט
הה צנוו, לה קיה יכוֹל נאויו כוונומו רק
ההצמת זקס וויל נאום כוונת החרמת. וויל"ב
כזוויה זקס הווע אול נטחוט הה צנוו וויא
לעניהם ערנוו, וויס נאנקיס מה זקס הילמר
לו ציל נטחוט הה צנוו, يول נאיזות צלנוו לו
למען הצענת מקוםו הו לעניהם ערנוו, וכחטמלר
לו זקנ"ה ציל נטחוט הה צנוו ועטה למען
ההצמת מקוםו וויל לעניהם ערנוו, זוּ נמיידע
הסדרן שועוד זקס מלהצענה. וויא פירוט עטַה
יעמעי לי ילה מלאריס המא, ר"ל ציל נך ילה
ציל מלאריס, זקס צעללאריס ילה מפפי הבדיק וואוּ
ממהמם הצענה, כץ מה יט נך ילה מלאריס,
דלאה צעלמארטי נך צעל מטחוט לו עטיהם לעניהם
ערנוו רק למען הצענת זקס.

ובזה יס לפליט ממאנש נחלצת וויה מורה
במיס עלייכם. לך לומר לדוחהיך מה פסי
כענדליך חמאנטן למ קרנ, ר"ל שיענדו
מלהקה, וויה מורה במיס עלייכם ר"ל חמאנטן
אקלימה מתקים עונת וטכל, ווועפ"כ למ מענדליך
מיילחה למלה מהקה, דההצטם קזולו יסיה גדור
יומר עלייכם מעונת וטכל עטמכס.

ובזה יט לפרט לכפיה רקע"ה עלייקס טר כגיניגט,
ה' דקענו התולס מלון ובקדיינו געמא
לעטמען. לרעה רקע"ה להגדיל טכון צל אטלהל
טלטס נ' לייס קופת רקע"ה עלייקס טר כגיניגט

עלפ"י הנטנה הילך, هل מאיו כענדים סמאנטין
הט ברכ' כו' וויקה מורה זמים עלייכם, דלקטמי^ר
בדרכ' רוחניות פראת הומו, למלאת חומר
סמנתה למלוי עונדים מהאבה, ומײיס הנטנה
ויקה מורה זמים עלייכם.

ואמרתי לפך עפ"י גמלל (מו"ק טז ב) שבתמי נדרשי פרשת הילול ב', נדיק מוקל כילהת הליטס להמלר הקב"ה מי מוקל בכני מדס, וממי מוקל צי נדיק טהרי גוילס ולדיק מוגטלו. דקשתה מטה זה לדחמל נדיק מוקל צילחתם הליטיס, כו"ל נומר נדיק מוקל צילחתים. מה נוראה לי בסכלי פירושו, דסנה לפמ"ק נדרשי פשתה חמור לדידיק צעוגד מהשנאה והם במדיליגם אין להקב"ה, וכמו דהן מתייחס לנשות היושם דבר קהות נגד צו אלהי לאסירות נער לנין, כך סקבק"ה ילה לנשות היושם דבר נגד הדריך צו ייטה נער נדידיק. זהה פירושם של מסיו בעבדים המתממשין בו, ר"ל צו אלהי מעבדו מירלה רק מהשנאה, ויסית מורה שמים עליכם ר"ל מורה צו לו להקב"ה מפני סדריך, דהין ילה מפני סדריך רק ילה מהמתה מהשנאה, כך ייטה מורה סקבק"ה עליכם, דהן יעוזו מהמת ילה מתה, רק ילה מהמת מהשנאה, כמו ילה מת סקבק"ה מפני סדריך.

וזה פירוש כי עמה ידעתי כי ילה הלהיט מהה. להנה דף דמדLINGם הבן סוף נדולה יומר לשועבד מלעניט לנו, ובעוד שעוזב ממנה טכני ועונת. לפערmis מדLINGם העוזב גולא יומר מדLINGם הבן, הבן לשועבד ממנה הנסח לנו מידועט כל כך, לחין לו ילה מהן, לדף חס לנו יעדוץ לנו יעהנו לו עונת. הכל מדLINGם

ב. לפניו לא נמצא שם. ועינן לעיל פ' לך ע' יד ולהלן פ' קדושים ע' קלג ופ' בחוקותי ע' קמט.

יטרולן ה'בך מ-
שמנתמייניס נאצגוי
וְאֶזְכּוֹלָה מִתְנִימִי
יס פּוֹף וְלֹו יְכַלָּה
מֵלֵד טְלָם לְמֵה

והנה הילוי
הנרגמייה
חמקאן בנטמייניג
גמלל עלי. דען ג
להן יכול נומר ט
וירל ויט. ז) טה
המראין, דהטה לה
לך להן חן

וזה פירוש קפנ
יטרולן מיד
טעטה רקע"ה ז
נקייס קווטיען ו
מיארים. והה לרהי
הבר עטה ט' נס
ויהלו פּיו צוות
וְהַלְלָה לְקַטָּה טְשׁוּ

איתא נפקוק
משיס

ה. להלן פ' חזזה
ו. כ"כ המפרשים
אתה שאול והוא
הובא בייטב לב
סוי"פ שמות, ובס

קכלו סטולס נטממה, וולס כן להן טענה נעכו"ס
כלוס כפitem עליינו ה'ר כניגיגת.

לוֹזָה הַמְרָתִי לְפָרָת הַמִּפְסּוֹק וְיַטְמַעַת יְמָרוֹ גּוֹ.
דָּנָס הַמְרָתִי לְפָרָת הַמִּפְסּוֹק יְדִי. ז)
וַיּוֹקַע ט' צִוָּס הַהֲוָה הַמִּפְסּוֹק יְדִי ט'
וַיָּרַת יְטָרָלָן הַמִּפְסּוֹק סִיד סְגָדוֹלָה הַבָּר עַטָּה ט'
בְּמַנְלָרִיס וַיְלֹאַהוּ שָׁעַס הַמִּפְסּוֹק ט' וַיְמַנְמַה
עַגְדוֹל. הָרָוּ יְטָרָלָן הַמִּפְסּוֹק ט' וַיְמַנְמַה
קְוָהָמָה לְט' גּוֹ. יְטָרָלָן לְדַקְדָּק לְכִמְיכָבָן וַיּוֹצָא
קְטָוָה הַמִּפְסּוֹק ט' יְטָרָלָן, וְיִמְמַחְלֵךְ הַמִּפְסּוֹק
בְּכָל סְנָמִיס וְנַפְלָמוֹת הַבָּר עַטָּה נְאָס בְּמַנְלָרִיס.
וְעוֹד וַיָּרַת יְטָרָלָן הַמִּפְסּוֹק סִיד סְגָדוֹלָה, נְמַלֵּי נְפִ"מ
כִּמְיכָבָן וַיָּרַת יְטָרָלָן הַמִּפְסּוֹק ט' גּוֹ. וְעוֹד דְּכִמְיכָבָן הָרָוּ יְטָרָלָן
מַסָּה, מַדּוֹעַ הַמִּפְסּוֹק ט' מַמְלָרִיס בְּכָל קָהָוּתָה.
וְהַמְרָתִי לְפָרָת עַפְ"י מִהְסָמְתָמִי נְמִזְוֹזִים פְּרָסָם
וְהַלְלָה, מַמְמָת שְׂרָהְמָיִין יְטָרָלָן נְגָמָה הָרָוּ וְכֵל
נְאָס רקע"ה כוֹתָם קָהָוּתָה.

והנה ה'יטן טטל"ה, עשרה מאמרות ריש מאמר
ראשון), לפרק הפקוק (לעיל טו. ב) וזה מלי
וְהַנוּהוּ הַלְקִי חַבִּי וְהַרְוּמְמָנוּהוּ, דָנָס יְטָרָלָן ט' טְמִי
מַהְמִיעִיס צְהָמָגָה, הַמְדָר בְּמַהְמָמִין מֵלֵד רקע"ה
שְׂקִיעָל מַהְמָצָיו שִׁיט הַלְקִי. וְהַמְדָר אַטְבָּלִיל וְמַזְעִין
מַעֲלָמוֹ שִׁיט הַלְקִי כְּמַ"ט דַוד נְטָלָמָה (ר'כה"ז-
כח, ט) דַע ט' מִת ט' הַלְקִי וְעַדְלָסָו, דַסְיָנו
שְׁלָמָה מַכְיָן מַעֲלָמָן שִׁיט הַלְקִי. וְהַ פִּילּוּק וְהַ
הַלְקִי וְהַנוּהוּ, ר'ל דַהֲתָה צְעַלְמָן חַצְגָּה שִׁיט הַלְקִי,
וְהַנוּהוּ מַלְטָהָן הַלְקִי וְהַוָּה, הַמָּה וְסָקָע"ה לְדוֹקָקִים.
הַלְקִי הַכִּי, ר'ל הַס הַמָּה מַהְמָמִין מֵלֵד קָנָלָת
הַכִּי, וְהַרְוּמְמָנוּהוּ ר'ל הַמָּה לְמוֹקָם מַהְלָקִי. וְהַס
כִּמְיכָבָן (לעיל ו, ה) וְגַס ט' טְמַעַת הַמִּמְקָת צִי

ג'. עיין בישmach משה ר'פ' תsha מש"כ לפרש עפ"ד רבינו ז"ל כאן.

וכיו עוזדין מהלטנא לְקַבְּלָה מַמְוָה, הַיְן מִלְוָס
כָּל כָּן. וככטקה"ה כפה עלייס סִיר כניגיגת, וסִיר
צִילָס לְקַבְּלָה מַמְוָה צָלָל יְהֻרָגָס, וְהַטְפָ"ל
לְמַה קַבְּלָה מַמְוָה רַק מַהְלָצָה וְלֹא מַיְלָה, צְלָלָס
יְוָמָל גְּדוֹלָה. וְלֹפִי וְסִמְוּץ קְוָסִים שְׁקָטָטִים וְכֵי
מַצְוָה פְּנִיס יְטָרָלָן, דעכו"ס שְׁפִיר טוּנוּס
כָּלָס כְּפִitem עַלְיוֹן הַר כניגיגת. דְּנַהֲמָת הַמִּפְסּוֹק
הַמַּוְלָה מַמְוָה רַק מַהְלָצָה, וְלֹא דְכִפָּה עַלְיוֹס
הַר כניגיגת כדי לְהַרְגוּת טְלָן, טְלָע"פ סִיר
לְהַס פְּמַד אַלְמָה יְהֻרָגָס, הַמִּפְסּוֹק סִיר וְרַק
מַהְלָצָה.

וזה פִּילּוּק וְעַמְהָ כָּמָצָו לְסִיר מַמְוָה שְׁוֹלָת,
שְׁדָרְלָטוּ מוּלָל צָמָנוֹ לְכָמָנוֹ סִפְלָס מַפְלָס
וְסִמְיָן שִׁין סִיפְלָה דְקָלָה לְמַעַן מַסִּיחָה לְעַד צִצְנִי
יְטָרָלָן. דִים לְפָרָת הַכִּי, דָנָס יְטָרָלָן הַמִּפְסּוֹק
סִקְעָה עַלְיוֹס הַר כניגיגת, הַמִּפְסּוֹק הַמַּוְלָה
מַיְלָה רַק מַהְלָצָה. וְלֹמַה עַל זָהָר הַהֲנָה לְיִמְלָה
בְּגָמְלָה צָצָם (קל א) כָּל מַוְתָּה שְׁקַבְּלָנוּ עַלְיוֹס
הַמַּוְלָה צְמָמָת עַדְיָן הַמִּסְעָה עַוְצָן צְמָמָת.
הַמַּוְלָה צְמָמָת עַדְיָן הַמִּסְעָה עַוְצָן צְמָמָת צְמָמָת
וְהַגְּמָנוֹ לְוָהָיָן גּוֹלָל שְׁכָמָמָה צְמָלָס צְמָמָת צְמָעָה
צְמָוֹן ס"ה לְזָהָרָם סִכְנָמָת, הַס כִּי יְטָרָלָן הַמִּפְסּוֹק
הַמַּוְלָה צְמָמָת. וְלֹא דְכִפָּה סִקְעָה עַלְיוֹס כָּל
כִּנְגִּיגִת, לְהַרְגוּת טְלָן הַמִּפְסּוֹק פְּמַד לְהַס הַמִּפְסּוֹק
קַבְּלָה לְקַמְמָת הַמִּפְסּוֹק.

וזה פִּילּוּק וְעַמְהָ כָּמָצָו לְסִיר מַפְלָה שְׁוֹלָת, ר"ל
שְׁכִימָוֹת כָּל מַהְלָד לְסִיר מַפְלָה מַוְרָה וְעַטָּה
צְמָמָת. לְמַעַן מַסִּיחָה שְׁטִירָה שְׁוֹלָת לְעַד צִצְנִי
יְטָרָלָן, שְׁקָעָה עַסְעָה יְטָרָלָן הַמִּפְסּוֹק סִיר
כִּנְגִּיגִת, יְטָרָלָן וְסִימְלָה מַיְלָה מַלְעָוָתִים צְמָמָת
כִּנְוָתִים מַפְלָה מַוְרָה לְקַמְמָת הַכָּנָמָת, הַס כָּן וְדָלִי

ד. לעיל ע' ס.א.

ונא נעלום
ימ.

ע מלו גו.

סוק יד. ל

צד ממלים,

ר עטה ט'

כט' וצמטה

המ סטירה

בע ט' ציוס

סוקיע לאס

ס גמלים.

למחי נפ"מ

זיכרו יטיר

כל סחומות.

דוטי פראט

גמה לו זכל

ז ריש מאמר

ג, ב) זו טלי

ט טני מיני

גד קקנ"ט

טכטיל ומיצן

ט (רביה"י-א

יסו, דסינו

פיירות וט

סיט הלקין,

ס לטוקיס.

מד קבלת

הלקין. וגם

טנקת צי

פרשת

בית שמואל אחרון

משפטים

עד

חותם נזכות הרים ועתה צוכום. זה הכל וירלה
 יכרלן חתם היד הגדולה חתך עטה ט' צמליים
 וירלו פעם חתם ט' וילמיינו צה' וצמלה עבדו.
 ר' נ' צהומימי צהצגה מה מד כלנס ה' מד קבלת
 חצום, וכיוון אקלטמיינו צה' מד כלנס, لكن
 הושׁע ט' צוכום ולט' צוכות חצום. זו יטיר
 מטה ובני יטירלן חתם הקירה לחותה הנמל, לכל
 חייניס חתך כי' צמליים היה נזכות חצום ולט'
 יכלו לומר טירה, הכל הנתקה היה צוכום עבמת
 אך חמו צירה.

והנה ימרו מה רשות ייחודה ממלים וכל המכומות
 ה' צב' להטיגיר, לשיה סוגר ציטרלן הסמה
 צי' הדרס יתקן ויתקב ע"ה, אך צה' למדרינה
 קדוקה כזה, הכל מי' חלון מושע חצום אין יכול
 ל动荡 לדי' למדרינה וזה. כיוון צאטמען קריימה יט'
 ט'ר, לייטרלן לרלו צמפלמן כל ממלים ועטה
 קקנ' ט' נט' נט' צוכות עבמת, צטמען ציכול
 מuds' לנו' למדרינה גודולן מה' צב' צוכות חצום.
 וגס צמעה מלחתה עמלק, צב' מה' הדרס ויתקן
 וט' לו מפללה, ולט' טועלן צוכות הטהנות, כי
 העיקר ט' מה' מuds' נטענו עותה, אך צה'
 ונמג'יר וק'.

יטרלן חתם ממלים מעמידים חומס, ר' נ' צמליים צהצגה מה מד קבלת חצומה, אך
 וט' נט' חתם צוכות חצום. מה' צאטמען קריימה
 יט' קוף לרלו יטירלן חתם חייניס וצמליים צהצגה
 מד' כלנס ה' מד חמונה, לפיכך נט' צוכות
 עבמת.

והנה קרליה נט' צוכות עבמת, להנה
 ט' מלמייה פירוש פטוק (חהלים יג. ו) וט' לי'
 צמקרן צטממי יגן נט' ציטועטיך מטילה נט' לי'
 גמל עלי. דען נט' צאטטען לה' לדס צוכות חצום
 מה' יט' לומר טירה. וע'ין גרט' ז' ו' פראט
 ויל' (ט. י) צמאלמו הטמלה צט' נט' חל' מצע
 מט'רין, דה' מה' מין כה' לאג'ן רק צוכות הדרס,
 אך צה' מה' יכול ללחמות צמפלמת.

וזה פירוש פטוק ווועט ט' ציוס סט'ו מה'
 יטירלן מיל ממלים, ר' נ' דען סט' כל' גאנטס
 צט'הה קקנ' ט' צמליים, היה צוכות חצום. הכל
 נמי ט' צט'הה ט' מה' יטירלן צוכות עבמת מיל
 ממלים. והט' לר'ה ויל' יטירלן מה' היד הגדולן
 חתך עטה ט' צמליים, טרלו מפלמן כל' ממלים,
 וט'לו צה' צוכות חצום מה' קי' רוחין מפלמן.
 וט' נ' דקאה טעמל' מה' מדווע עד עטה צוקיע

דרוש לפרש משפטים

**איתא צפוק (א, א) וויל' קמפטטיז חתך
 צמפלטיז ו'ל, ט' לכתיב וויל' מוקף עט
 קלהזוניס, לענין מה' קומף. וויל' מה' נקדים
 מטה פניאס. קקאה המלטיך וכל'**

ה. להלן פ' תצוה ע' פר.

ג. כ"כ המפרשים עפ"מ"ש במוק'טו ב' אל' הקב"ה לדוד שיריה אתה אומר על מפלתו של שאול אלמלי
 אתה שאל והוא דוד איבדתי כמה דוד מפנוי. עיין בספר שבט מישראל על תהליכי מזמור זו ומזמור ייח.
 הויכא ביטוב לב פ' בשלה אותן יא. וע' בינה לעתים ריש' דרוש טו, ובצפנה פענה לבעל התולדות ז'ל.
 טו' פ' שמות, ובט' שעיר בת ובים פ' נח דף יג ע"א.

Talfe/boim, Hayim Israeli, d. 1900.

(K)

עמ' חיים הוא למחזקים כה

ספר

לצבי חיים

על התורה ~

שני חלקים

חלק ראשון ע"ד אנדרה – חלק שני ע"ד דרוש

אשר השair אחריו ברכה

ה"ה האדם הגדל בענקים, שוננת העמקים "צבי" תפארת ישראל
כ"ק אדרמ"ר הרב הנאן הגדל והקדש, המפורסם בתורתו ובחכמוֹתו בכל קצוּי ארץ

כקשת מrown חיים צבי טייטלבזים צוקללה"ה

האב"ד ר"מ דק"ק סיגט יע"א והגליל

יצא לאור במהדורא חדשה ומתוונת עם הגה"ה מדוקיקת

בஹוספת מרדי מקומות ופתחות

על ידי נסיך המחבר

שלлом אליעזר טייטלבזים

בלאאמו"ר הנה"ק אברק"ק סאטמאר זצ"ל

בן מrown הנה"ק המחבר זצ"ל

ניסן תש"ע לפ"ק בראקן, ניו יורק י"ז

במדבר

לכלם סמולה, כיוון שחלממתם היה יונמוד נס נועלם ונס מקיים נס, כיוון שחלממתם קודמת ליכלהם.

וז"ש מה רלה נתקלט נס יומל מן הכל, לאכליהם על כן, מה צלט עטה כן לכל גוי, וכנות כפיהם עליהם ספר כיגית. ומהו שפה קמי'ו ספל שיחוקין צלטס, לא על דין שטח ספל הוויל כינוי קירלה נט מהו והסולה נן, ול"ז מדר יומיקיס ה'ס קדמת נט מהה פירוש סילמה, הוא כן מלאה פירוש סטולא. והס כן צנע מנות טקנלים נס קיימת ונס קדמת נס סילמה, ולמה לסת נקדט סטולא, כל ציןך וביןך נס מקיים פידס. כדיין שטיטין צני, [פירוש] כדיין סוס נט מהה והסך כן צני, לר"ז סילמה קודמת נסולה, וכו'. ל

*

7 אז יאמר על פי מ"ט נבנית סמואל הפלון (פ' ימל) ה דמות טכפה רקע"ה על יטלה נר כיגית, ורק לככל חמורו גנטה וגנטמע (שםoth ד') וקצלו סטולא נלון (שם פה), לירא רקע"ה נאגדיל צלטן, להס נס ה'יה כופה ושו עונדין מהטה נקדט סטולא, להן מילוט כל כה, ה'ג' על ידי טכפה סיה נידס נקדט סטולא מירלה צלט יהרגס, ורק על פי כן נס קצלו רק מהטה נס. ועפי"ז קויטה סטומות בעולס כלום כפיהם עליינו נר כיגית [ג"כ] ימולן, מטעס דנטמא נס מטעס ימולה מילוט, טכלה יומל גודל, [עכ"ד] וטע נעל נטע פ' נס. מטגדל וממקיים נס, עכ"ז לפמ"ת.

וז"ש נתקלטס ה'ג'נו ע"ה (כינחת נס י"ט עמה ידעתי כי יהו הלקדים להה, כטמאל נס רקע"ה צלטס נטמעה נס נס סיה יכול לאיום נטנו למגע הנחת עגמו, וטע נס ר' מתחלה נקדט.

ט שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשבחותם לבית אבותם וגוו. (ילקווע ריכס קמדר (ו' מיל"ז) נטעה צינון רקע"ה מורה ליטרל נטמא נס חומרה העולם, חמורו מה רלה נתקלט נס לטיחו ני ספל סכל, מס השם רקע"ה פיאס וטמאל נס לטיחו ני ספל יומסן צלטס כדיין שטיטין צני. וממשו על חמרס, א) מה רלה נתקלט נס יומל מן הכל, כלט נס נט ר'ו נקדט סטולא, כמו צנומאל (ג'יס נג' ז) זהה מטער למeo וגוו. ב) מה עניין ספל יומסן נו, הא נט נטמאל (ס' נט מומעט עלייך על טומג מימי).

ואפשר למל על דין שטח צאנט שטומת ה' (נאקדטמו) לפרא על דרך רמו מה טה מל הסגמלו (געג' פאלה קמל) נט מטלא סימן יפה נצנץ, על פי דגמי הוויל ה' (מייק'ו עג) צאנטה ליטלה נטס נטס, ולסולה צטס צן (געג' קאג), וטמאל צטטום (פ"ג מ"ט) כל סילומו קודמת המכמתו מכמתו ממקיימת, וכל שטומתו קודמת ליטלה וגו. וחסן נט מהה סילמה, סינו שטומת קדמתו ממקיימת. וטז יטול פירוש טירט טיזו (ג' ט) וירה ד' ויינט מצעם צני ונכומי, סינו מה טמקלמיין צן לנכט, פירוש מולס ליטלה, וטמאל מולס מה מהרים לי דוח טפקות קטה, טמאלין ספל, ועל ידי כן, ניס נס חמוץ נס, פירוש גס סטולא נס מטגדל וממקיים נס, עכ"ז לפמ"ת.

וזהנה נגמלו (ענולא ולס נס) חימח טימטו טומום טעולס כלום כפיהם עליינו נר כיגית, ויטיב נס רקע"ה לרשותם יטמיעני (יטעה מג ט), צנע מנות טקנלים סיכון סס. ונמיה מזה לדם קיימו טומום טעולס ז' מנות דען נס צלט יה ר'ו ז' וממייה לדען ר'ו מילוי נס נקדט סטולא כיוון לדם קדמו נס סילמה, [ג' מ' טקנלו נס' קיימו. וענור זה נס כפיהם טז']

לשם קדשו נאסר ליטר מן הכל, סמס רקס'ה פיקס וממל'ה
לשם קדשו נאסר לי מפער יומפין צלכס כדרן צמאניהן צניין.

על פי ספרותי בכתוב (פ' ומי מט ו) כולם היל
תנו נפשי, [ויפירץ?] וזה מעשה זמני וכו', هل
יזכר טמי נדרך, שנמלט (נמנע מה יז) זמני אין כלום
נטה נית לח נטמעו ולו נמלט אין יעקב. וכן נמלוקת
כל קلام היל ימיהל עמיס טמי, שנמלט (פס טו ה) קلام
אין יסכים צן קסת אין לוי ולוי נמלט אין יעקב. וכך גדרלי
בשימים (ה' ו' ט') כנמייסקו בני קلام על הדוכן, נמלט
בן קلام אין יסכים צן לוי צן יטלהן (נמנע פ"ג).

וזה גנראָה על פִי מ"ט הצע"ה (פ' נמקומִי עס"פ
 (ט' טט) זוכרים לְמַתְנוֹת נְצִימִי יְעֵנֶק, וְזַקְבָּה תְּלִי
 זֶה הַפְּסָוק טוֹה כָל נְמָמָה, וְלֹאֵין הַפְּסָיק נַפְּסָוק כָל
 נְמָמָה נְמוֹן סְקָלְלוֹת. וּקְנָלְמִי כִי חֲרֵץ וְזֶה הַפְּסָוק הוּא
 מִמְּכוּמָת מָמוֹל, כִי חַיְנוּ דּוֹמָס רַצְעָן רַצְעָן פָּטוּמָה,
 לְלַצְעָן צָנָן קְדִיקָה שְׁלָחָה לְחַיּוֹ מִמְּנָגָג נְמִקְדִּשָּׁות, וּכְנָן חַיְנוּ
 לְדוֹמָה מֵשְׁקוֹה לְרִלְצָה מִכְוָעָר נְלִיּוֹתָה לְרִלְצָה מִמְּקוֹסָה
 מְוִילָה, וְעַל זֶה חַמְלָה חַזְכָּוֶר נְלִיּוֹתָה לְרִלְצָה מִזְרָעָה
 מְחַנְמָה סְקָדּוּסִים, וְגַם סְמִלְךָן חַזְכָּוֶר, כִי נְמִי נְלִיּוֹתָה
 יְמִרְלָל שְׁחוּרָה מִמְלִיכִים (כָּל צָמָל קְמָה), עַל דָּס"ק.

וַיֹּוֹתְבָאֶר לִבְנֵי רְצֵי יְהוָה עַתָּה כִּי יָעַקְבָּן הַכִּיּוֹן שֶׁמְפֻלָּל עַל
כִּיּוֹן שְׁלֹמֹה יוֹכֵן כִּי נָסַת צְהַנְגָּה מִזְרָח, וְאֵת מִצְרָעָה
שְׁלֹמֹה יָעַקְבָּן וְעַל יְדֵי כֶּךָ גַּדְלָה מִקְרָמָתָם, וְעַל כֵּן
לְאַסְטָה ל' עַוֹּן צָוָה לֵי קָס וְרַעֲעַן קְוֹדֶשׁ מִחְלָמָתָם, וְעַל כֵּן
מִתְּהִימָּר נְסָודָם לְאַמְזָוחַ נְפָשָׁתָו וְגוּ, שְׁלֹמֹה יוֹכֵן נָסַת קְקַצְּבָּה
אֲשֶׁר בְּנֵי יָעַקְבָּן, הַכֶּל כְּבִיעַמְדוּ עַל קְדוֹמָן יָמָקָד נָסַת
חֲקוֹמָה לְעַגְמִים, וְעַל כֵּן נְהִימָּר קָס זָן יָעַקְבָּן. וְכֵמוֹ
צְמַלְיָהוּ זְמַנְנָה (הַזָּהָר פ"ג מ"ג) צְוֹכוֹת הַזָּמָן מִסְיָעָתָם,
וְעַזְנָן כְּבִיעַמְדוּ יְהִרְלָל עַל קָרְסִיָּה חֲמֵר זְמַדְלָק (חַמְעַז
פְּכַסְסָה) וַיְקַרְלָה הַלְיוֹן ד' מִן הַכָּל (פְּמוֹת י"ט ג'), צְוֹכוֹת הַכָּל
הַחֲלָנוּ הַמְּזֹבֶחַ. וּמֹזָה מִוְלָתָה לְגָס צְעַנְעַן עַזְוָדָת קָסָס לְטַמּוֹר
וּלְעַזְעָם כְּלָמָר יוֹנוֹ הַקְּרִיָּת, גָּס כֵּן קְרִילְכִּין לְעַזְלָת קָסָס
צְעַנְכָּל לְסָוִוִּיהַ מִחְקָבָות לְכָנוֹ הַלְּסָפָוָעָל צְוֹכוֹת הַצּוֹמְנִיּוֹן
הַקְּלֹדוֹתִים, כְּלִמּוֹל (ועי מ"ש מה' ח' פ' ק' ד"ה ח' נ' נ' ו' נ' נ' נ' נ'
ע"פ מה מוקוֹן).

לק נטען מהן שמדובר בטעות, וזה כמובן כי עוד מלהט
הטה, דmass טהירתי אך טהיל מטהטה, גם עזאת לאניהם
עומך לך נטען מהנתה בטית', כמו"כ צייטץ פינס
(גמיהו ר' מני וכלו ר' י"ג), וכייטינג לך (פ' אך (ד"א
ושעטמ"צ) צקס בגויס"ק מניקלטצ'ורג זללה"ה.

ובזה פילט ניטמה מטה (פ' מטה (ל"ג ונהא) ונמנעו היכס כופר נפקדו ני עין, ולען קנהה גדולה מזו, כי כל האל לו יתן צעד נפקדו מכל מקום כי רק לדר. ובמלה מהלמר טאטל קנהה לרומקה, לאו מהלמר ולען כי יש נכס נהג מיכף נפקוד חומר, והוא קנהה גלויה מיכף ומיל, עכ"ז.

וזה שמהלך המכונת שלו מתקף כל עוד נמי יטראול
למתקפותם נצית הנטומס, ר' לע' כלותר מתקף מתקף
מניגים נגנגולותם צקע נגנגולות כדי בלח יפה נאס נגף
צפקוד הומס, וטפילו סבי יפה כוונומס לוויה נקס ד'
ולא מען נהמת עומס, [נצח הנטומס] כלותר כן נמו
במעשי הנטומס, בלח שחת מתקף נטו ימינו לך כלותר כן
נון ד', ולא נגנגולות עטמע.

וז"ש המליט בטענה פקנ"ה מורה ליטלה וממשו שהמומת טיטה נכפיה, והמורו מה רוחה לנמקרא נכס יומר מן כלל, ר"ל נכופס ולאכרים, מה שנה עטה כן כלל חומה ולטון. ונזה נהיה המזווה לאס נגיilo לי ספל יומקין אלכס כסם זמג'ילין גני, ור"ל דמנוס זה [ס"י] סכליפה, על דבר זמג'ילו נחלצת חניינו ע"ה דילך מה טיטה יכול לכוון לאנחת עתמו טיה כוונתו רק נטש ד', אך ניטלהן קיה סכליפה כדי לאירועים טליין, להרהור דהמר בכפיה ועירלה ממקננת נפקות כוונתם רק מלהנת כסם יתנבר, וממשו זה דוקה ניטלהן קיה לכפה ולג' נחומו קשולם, וכגן.

או יאמר שאו את ראש וגנו. [וגס לפרך מלך
ילקוט כ"ל נצעה לנו טקע"ה מולה
לעלאן, מתקנו נכס הומוה קעולס חמלו ממה רלה]

בעוהשי"ת

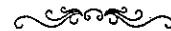
ספר

יד שלום

על התורה

חלק שני

ויקרא - במדבר - דברים

חידושים וכיורין, על פרשיות השבוע נאמרים
אשר חנני ה' בחמלת ה' עלי בוכות אבותינו בג"ט וללה'

ישבר דוב פריעדמאן

שנת תשס"ד לפ"ק

במדבר

השלקיתה, מuous דלק הני מגלה טעמה, וכל
הסודות יעצו על כוונת פלה זו, עכ"ד כמהדים.

ומטען זה יט לומר לדין לנו מהו ע"ק נתקל
הה כתורה, כי ה' מפצל לנו קייס
כל מזוה ומזה נכל סכונם ומיקונם ח"יכם
פasset, וגם ה' מפצל לנו נזכר ממתנת
ח"צומיתס, כי גם ח"צומיתס לנו קיימו לנו
ח"צומיתס יט לאס נכל סכונם ומיקונם ח"יכם
ח"צומיתס יט מאנו עלייאס.

ובזה יתגמל דגלי הייקוט, נטעה שקיינן
ישרહן מה טמורם נמקנו נטס מושע,
לי ידעו טהן ישרહן מה רג'ינט מקיימיס
המאות כלכלה כבאות עלי"ז מתקן נטס טמאות
צעדים, ועל זה כהו גטענה מה רלו' לאטקליב
יומל מן זיהום, סמס טקצ"ה מה פיאס וחמל
נטס ציינו לי קפל יומקין טלבס סמס אמצעיין
צעי, סיינו טאט סומליין על מה טהוטים טאט
לפיגיס נכל עז סולס לכל עומי טמאות,
ווניהום רועלס ה' ציין וזה לי גס חוץ
טאנזיטיס ה' טיא הגס כוונה טרמי נכל מושע.

אנו יתמלל צביהו לדלי הילקוע, צבעה שקננו
ישלחן מה סטולה נמקנוו הומות השולש
זאנ, מה לו לא مكانיב יומר מן הומומת, סמס
הקב"ה מה פיאן ותמלל לאן צביהו לי ספל
וומקין תלנס גטס צבוי מזיחין, טהרה וימילדו
על מטהומם. ודקדקו סמפלטיס דמקומם שיा
יומל צפ' יתלו שמДЕר מעניין קבלת סטולה ולג
כהן כטמדבר מעניין מנינס.

ונגל"פ ענ פ' מה כלמג ציקטמא מלה (פ' מקה)
על ספוק ויקמו הלייך פראס מזומא,
כל שמאות יט מיקונים, וכל התמיוןיס הא
על לדי שכונות, ולפי זה עלה על הדרת צהוםם
המפלר חינס יודעים לכוין חינס פועלים צעדיית
הכטמאות פ"ז, אך ממך רק צה"ה צה"ה הילל עותם
תמותה כלהוי, עטה סולס לכל השוואים מותה זו
שיענו צטולס הסוחה הילן מהם יודע עד
היא, רק שיעטו נטמה, והס כן מפני צממתה
וככל נטמלוות קמעס בל טפלה, ופלס להלה וונגה
גענטים בכוננו, והייח סולס לכל הפלות טיהוין,
על כן הילל ויקמו הלייך, כיינו על ירך קוּן

לקיימה, ויש לנו מושג של עיקם דבר קטה כו, לפי שמקמו טען ידי שימיון מה נפש טען בלהט דבביס חנו שבור נקומו אמר ונלונס ומלאות, דבר זה י騎ת בעולס למישם ממש ו眞理.

ומעתה כלכל פהמ שכםונת נמה טסיה מונה
הה שמות צי יטלהן, ווילס לה
מכלן לה גודל מין עריכס כל שמות צי יטלהן
אככל פעם מוחר ומונס הויס צאנומיסן, נתקמנו
זאס מושע ווילס מטה להו הלו לאטקלר יומל
משלומו, סיינו קירנות זו טאס יוליס לקייס
הטורה ועוד רקכ"ס ממייעס ציויכלו לעמו
כנגדי טיכל הארע, על זה חמר ציינו לי ספ"ע
ימוקיאס כט"ס טמנילין צי, סיינו טפניש
זקפלר יומקיאס כוותזיס השמום רקלויס שטנו
לאס, ווילס מטניס טומוייס להיקרט השמום
הנעמים לו צאס לינוי ולצוו, וזה עומד לימיינט
צינכלו מען יאס וויס מגנלייס על ירטס
לקייס קמלס ווילס.

באותן מחר ימחר לזרע גמלים ילקוט
בצעה שבקנו יארחן חם המורה
נמקמו מומות בשולש נזן, מהiero נאתקו
יומל מן המומיות, סמס רקע"ה מט פין ותמונה
לן צביהו לי כפר יומקין אלכס כטש אגניות
מיזיין. סנומר ויסינדו ען מספקטם.

ויתברא על פי המgowל גדרלי חז"ל (חינויו
טהורי ס"ז) שבתמאוכסלה הינה מוענלה
הנה ביטרולן כלגד חכלל לה נחלומות טשולם, ערול
מעלו מין להס מקנה בתמאוכסה. ויזען מ"ז
במקפה"ק צני יטמכל (פ"ז מהמר 3) בסמס סלט צען
לימודיו ס' כמה טעמיים לך, ותדריך מייניקא
לנחלומות טשולם לין בתמאוכסה מוענלה בתמאוכסה
בספק"ק כלפיאס מלך, וכי"ל (כטוטם י"ג) מלך

וְאַפָּלְךָ לְדֹנֶה יְדוֹעַ הַכָּר בְּכָל סְדוּרוֹת מִסּוּרָה
כַּגְ�יַי תְּלִיחָן הַמַּפְתֵּח כָּל הַפְּנִימָה
בְּגָלוּת מִגְּרָיסִים דְּהִימָּה גִּמְלָרָת (וַיַּקְרֵא פָּלָעָן מִ"א)
בְּמַכְבִּיל לְדֹנֶה נְגָהָנוּ יְטָרָל מִמְּגָרִיסִים אֲלָמָּה
צָרֵינוּ הַמַּפְתֵּח כָּמָס וְהַמַּפְתֵּח כָּמָס וְכֵי אֲלָמָּה קְרוּרִין
לִיְהֹודָה רַוְפָּה מַה לְהֹזְעֵן וְכֵוּ. וַיַּעֲשֵׂה מִפְּלִיסִים
וּסְפּוּרִיסִים גּוֹדֵל מִין עַלְכָּס כָּל טָמוֹת צָנִית יְצָרָלָן,
הַכָּר שִׁיחָה שְׂוּלָם נְפָמָס וּמִקוּר חִימָס, וְעוֹד
מִגְּזָל נְמִפְלִיסִים פְּקָדֹתִים שָׁעֵל יְהִי שִׁיחָה לוּ
לְאַהֲדָס פְּסָס קְקָדָשִׁים הַכָּר הַכָּר לוּ צִוָּס
בְּנֶכֶם לְדֹרְיוֹתוֹ כָּל הַגְּלָאָס הַכָּר וְהַיָּוּ מִתְנָה
הַמַּפְתֵּח צָמָנוּ נְפָסָס כָּס מִתְמָמוֹת שָׁעָכוּס, הַזִּינְקָל
יְוָמָר נְקִיָּס הַמְוֹרָה וְהַמְּזָה, וְכָמָנוּ שְׁחַדְיָה
בְּמֻגְגָּלִי זְדָקָן (פּוּעָ"פּ נְמִקּוּמִי) עוֹנְדָה טְסִיסָה הַקָּל
שְׁלָהָ"ק רְכִי נְכִי סְלִיכָּת וַיְ"עַ מְלִיקָּה, שְׁפָעָם
הַמַּפְתֵּח נְמִלְכָּהָן צְדָרָה הַקָּל הַמַּלְכָּה מְהֻנְּעָ"א, וְהַמִּלְיכָּת
סְהָוָה הַלְּהָהָן לוּ נְכִיָּוָה וְכָנְמִיָּוָה וְהַלְּהָן הַוָּסָּס מֵה
שְׁמָס וְשָׁס כְּצִיעָנוּ לוּ כָּל הַמַּלְכָּה שָׁס אַנְצָמָנהָ לְמִתְמָמוֹת
שְׁעָמִים, וְהַלְּהָן הַמַּלְכָּה לְפִיאָה וְסָכוּמָה עַל פְּנֵיו נְמָס
עוֹתָהָהּ זֶה, וְהַצִּיבָּעָן לוּ צְמָעָהָה, רְכִיָּוָה וְכֵי מַיִּי
אַנְצָמָנהָ צָמָנוּ נְבָנוֹת הַעֲמָמִים לוּ יוֹכֵל לְפִיאָה
יְלָהָה זֶה נְקִיָּס הַמְוֹרָה וְהַמְּזָה, הַזִּינְקָל פִּיהָ
פְּקָדֹתִים וְהַצִּיבָּעָן לוּ צְעָנוֹת זְדָקָן, הַזִּינְקָל הַוּמָלָא
כִּי מִן הַגְּמַנְעָה קוֹל, הַוּלָס מַזְעָה נֶהָרָה, הַזִּינְקָל הַנִּיְמָד
נְקָרָה נְסָס פְּקָדֹתִים סְנִימָן לוּ נְצָעָה טְנִכְנָמִי
לְדֹרְיוֹתוֹ כָּל הַהְעָנָ"א, וּמִ"מּ קְהָה לוּ מִלְּהָלָתִים
יְלָהָה זֶה וְלְקִיָּס כָּל מִזְוֹת הַמְוֹרָה, הַזִּינְקָל קְיָ"ז מַיִּי
שְׁהָוָה נְקָרָה נְסָס נֶעָזָה הַזִּינְקָל קְהָה לוּ נְסָיָה
יְלָהָה זֶה וְלְקִיָּס כָּל מִזְוֹת הַמְוֹרָה, עַ"ב.

והנה מ قولهCMDRIS שקהלו מומת שעולס ה' ר' נקנ'ה קמורה, כי מענה כיימה כפיהם שמאות תגולות ניטש קמה, ויחיל הרע עומד על הלאס נחטף ומנאך לי להפצל לאינן ממנה, ה' נני יכלון למינו נעה נס ונס מע ונקנו לך קמורה ה' סיד� קקקה

שְׁלֹום

בצערת שקצנו יארחן מהטורה, ולך הממר
בצערת שנמנן קקצב יהמורא ניטרילן, שתאי הין
טערנה או על יאלטן שקצנובה, רק על הקצב יה
ממען נמנגה לרכס.

ויבואר על כי מה לדמיון כמדלט (ויקיר פ"א כ"ג עט"כ דבאים נ"ה יט) שמה וצולן צומקן ויטSELL צמאנך, סקדיס חתמויק וועל ידו טיש ייטטיכ, נפי צזולן טיש חממויק וועל ידו טיש אהפער ליטSELL געטוק צמורה. זכמבר טופל (ט"ז נאקווי) צדרטה למיטה קומיפ למידט לאנמוייק מולח וטלמוד מולח הינט חולקיס צאקל נאש וו גונט מליא זוז גונט מליא, ורק קקצ"ה געטונו גונט נכל מהד טכל טלא, וכוזה מפלט דבלי העמטע (טוף עוקאי) עמידה הקאץ"ה נאנהיל נכל לדיק וולדיק צ"י עולמוות, צאנמאל (מאלי ס' כ) נאנהיל הווצי יט ווילוועטיקס האמלה. ולדקון המפלטיס מלי לדיק וולדיק, גס מלי עניין ווילוועטיקס האמלה, מלהיל צכבר האמלה צינימל נכל לדיק צ"י עולמוות, ונ"ל דאס לרטו כמדלט (ויקיר פ"א ס"ה) עט"כ (מאלי ג יט) עז מיט טיע נממויקיס נא, נלומדייא נט נאמהיל טעלן נממויקיס נא, נממויקי נומדי מורה. לי מלהיל נממויקיס נא, נממויקי נומדי מורה. כדי צאנו יטלו מורה, וולדיך על קלטן נממויקיס מפלנטיס לומדי מורה, ויט נאש חלך צומוליס כי נולי סממויק נט קיטה מקונה נלומד מורה, וויהו לו נאיהת חלכן עס קמ"ת, זו"ט שעמיד קקצ"ה נאנהיל נכל לדיק וולדיק צ"י שעולמוות, כיינו נטלו צנדיקיס צהלויס וו צו, וויה היפער לדיק ויט ציט צדיק עמו ליטיס לרען ומפרען, ויינימל נכל מהד צ"י טולמוות וויה יחלק טכל הרהוי צויאיס, צאנמאל נאנהיל הווצי יט, צינימל נכל מהד יט, ווילוועטיקס האמלה, צימלע הוילוועט בעליך מטה וממן, כדי טיטה צימולטס נאקספיק גס מהלמיים מכמיס עסוקי מורה נאמה, עכמו"ז.

בג'וֹדוֹ הַיְן כָּבוֹדוֹ מִזֶּלֶג, מִצְהָלֵג, יְכָרְלֵל
קְלֹוִיִּס נְגִיסַּמַּקְוָס, כְּמַהֲמָלָה הַכְּמוֹדָב נְגִיסַּת
נְגִיסַּת הַמְּסָס נְלָאָה לְלָאָה, וְקָנָה הַסְּסָס כְּלָעָט
קְמָמָל עַל כָּבוֹדוֹ כָּבוֹדוֹ מִזֶּלֶג (קִיזְעָן נְלָאָה),
מִהְנִילָה נְלָאָה קְמָזָזָה לְמִמְלָתָה חֲמָל
עַזְעָלָתָם עַזְעָן, וְכֵן לְמַבְּרָן סְמִילָה לְסְמִפְּרוֹ
לְמַעַטָּה לְזָה (פְּרָמָוִי), וְזָה בְּהַמְּלָרָה הַכְּמוֹדָב וְסִימָס
לְפָנוֹנָה מִכָּל הַעֲמִים, כִּי הַיְן נְלָאָה צָסָה הַוּמָה
וְעַזְעָן בְּיִיחָיה הָה זְהָמָה הַמְּגָוָלה וְסִמְעָלה לְקָדְשָׁן
מִזְמָרָס נְמָזָה, וְהַמְּלָרָה הַעֲמָס כִּי נְלָאָה כָּל סְמִרְךָ
סְמִרְךָ מִלְּקָדְשָׁן כָּל הַשְׁעוֹלָס וְמִלְּקָדְשָׁן כָּל כָּבוֹדוֹ
כָּבוֹדוֹ מִזֶּלֶג, עַזְעָן.

וְאֵיתָא זַקְפְּלִים סַקְלוֹצִים כִּי מְנֻעַס וְהַמִּיחָנוֹ
הַוְּשָׁעַ לְקַנֵּל הַמּוֹרָה, כִּי סַמוֹרָה סָוֶה
קְלֹוֹב נְסַפְּקֶל יוֹתֶר מְלַכְכֶל צָהָרִי יְחִיאָה נְסַפְּקֶל
וְגַמְמַת עֲשָׂין, וְלֹא יִמְלְטָן טָלֵל יִמְנָה הַמְלָס
(בְּמִזְוָה כְּזַי בְּמִזְוָה מְלָאָכָה נְסַפְּקֶל כְּזַי), וְהַלִּי נְסַפְּקֶל
חַמְוטָה מְמוֹת (מְדִילָה נְקֹוט מְהַלְלָת רְאוּ אַפָּ), וְלֹא
פְּגַהְבָּר רְאוּ שְׁקַנְלָן יְצַלְמָן הַתְּסִמְולָה וְהַתְּסִמְולָה
יִמְנָה מְשָׁנִי לְסָס מְזֻוָּנה, עַל דָּכָר וְהַ נְּמַקְנָה
עַלְסָס וְהַמְלָה מְשָׁה רְאוּ לְסַמְקִילָה הַלּוּ יוּמָל מְהַכְלָל
שְׁפִיעָנוּ זָהָר שְׁמַנִּי לְסָס מְזֻוָּנה, וּקְמָס פְּקַדְעָה
הַלְּתָם פְּיָס וְהַמְלָה לְסָס הַצִּילָה נִי קְפָל יְמֻוקִים
לְכָס שְׁבָנָי מְגִיהִין, רְאֵל שְׁיָעָס יְמָמָק וְהַ
שְׁאָס נְקָרָהָס בְּנִיס לְמַקּוֹס וְלֹאָן מְשָׁנִי לְסָס
מְזֻוָּנה כִּי חַבְשָׁמָל עַל כְּבוֹדוֹ כְּבוֹדוֹ מְתוֹלָל,
וְכְלָמָודָה טַעַולָס קָט עַדְלִים לְמַקּוֹס וּמְלָךְ שְׁמַחַל
עַל כְּבוֹדוֹ חַיָּן כְּבוֹדוֹ מְמוֹלָל.

עוז יתגלה דכני המדריך, צפעה אקנגו יתרולג
הט קמולה נקמנחו הומות בטולס גאן,
ומא למו להמקלב יומל מן הכל, קמס פקכ"ט
אלת פישן וארמל לאן הפיג'ו לי ספֿר יוחסין זאלטס
לזטס זג'ני מג'יהין, שנחמל וימיליזו על
מייפלומט. ולדקון פמפלטיס עוד על הוומיו

גָּלֶן עַמְּגָלֶק
דִּין סִימְפָּטָק
תְּבָרֵךְ פְּלָנְגָעָק
יְהָרָךְ צְעָמָנָק

בְּנֵי יִקְוֹן,
בְּנֵי קָמֹלֶךְ
לְמַקְלֵיכְךָ
וְיִצְחָק וְהַמֶּלֶךְ
בְּנֵי סָבָנִי.

ל' (מגוממן
ב' מועלם
ולס, אלהס
זוע מ"ט
הרכ' גען
מייניעו,
ה' מטוס
ו' מלך